

spændt, at vi have et Underskud paa medlem 1 og 2 Millioner Kroner, skulde anvende Penge til et saadant Formaal som det, hvorom der her er Tale, maatte vi ogsaa have Ministeriets Samtykke. Jeg antager, at det vilde kunne lade sig gøre. Hvis man sagde: Kjøbenhavns Kommune ønsker at anvende et Beløb af 50,000 eller 100,000 Kr. af sine Laan til Understøttelse af trængende uden for Fattigvæsenet, kunde det maaske lade sig gøre, naar Indenrigsministeriet gav Tilladelse dertil, og i hvert Tilfælde vil jeg gaa ud fra, at efter den Iver, hvormed den højtærede Indenrigsminister har søgt at paavise, at Kjøbenhavns Kommune var den, som havde gjort mindst i denne Sag, vil han stille sig meget villig, naar der fremkommer et Ønske om en saadan Pengeanvendelse fra Kommunens Side. Jeg vil gerne benytte Lejligheden til at spørge den højtærede Minister, om han, naar Kjøbenhavns Borgerrepræsentation kan blive enig om at foreslaa anvendt et Beløb af en saadan Størrelse, som de nu maatte kunne blive enige om, til Understøttelse af nødlidende uden for Fattigvæsenet, og hvis Kjøbenhavns Magistrat slutter sig dertil, vil være tilbøjelig til at give sit Samtykke til, at man bruger af Stadens Laan til dette Formaal. Jeg vil gerne endnu vide, om den højtærede Minister, da han navnlig har bebrejdet os Forslagsstillere, hvoraf enkelte jo ogsaa ere Medlemmer af Kjøbenhavns Borgerrepræsentation, at vi ikke have fremsat saadanne Forslag, der ville støtte Borgerrepræsentationen i dens Beslutning, hvis den bliver enig om en saadan Pengeanvendelse, medens Magistraten derimod modsætter sig det, og Sagen saa bliver gjort til Genstand for Indenrigsministeriets Afgørelse, saaledes at han afgør Striden i den Retning, som Borgerrepræsentationens Beslutning gaar, og som Ministeren jo synes at have meget stærk Sympati med, idet han baade i Forgaars og i Dag meget stærkt har talt om, at Kjøbenhavns Kommune ikke har gjort noget i denne Retning. Thi det er jo sikkert nok, at hvis vi her have Ministerens Ord for, at han vil give sin Tilladelse til en saadan Pengeanvendelse, vil det være langt lettere for os at tilvejebringe Enighed, maaske endogsaa i begge Kommunalbestyrelsens Afdelinger, end i modsat Tilfælde. Hvis jeg kan faa en saadan Udtalelse fra den højtærede Minister, saa vil jeg tilgive ham adskillige af hans skarpe Ord, thi saa har denne Forhandling dog maaske ført til et Resultat paa dette Punkt.

Men i øvrigt vil jeg sige, at hvis Forslaget om Foranstaltninger i Anledning af den ekstraordinære Arbejdsløshed vedtages her i Tinget, er det jo udtrykkelig under den Forudsætning, at Kjøbenhavns Kommune skal yde et Bidrag til Afhjælpning af denne Nød som Betingelse for at faa Tilskud fra Statskassen. Altsaa, Forslagsstillerne have jo ganske naturligt her ment, at Kjøbenhavns Kommune burde stilles med Hensyn til sin Ydelsespligt ganske paa samme Maade som de øvrige Kommuner. Naar saa Ministeren sagde, at Kjøbenhavns Kommune ikke havde gjort noget, og der havde dog været rig Anledning for Forslagsstillerne — idet deres Forslag vare en 7—8 Aar gamle — til at faa Kjøbenhavn til at gøre noget, husker den højtærede Minister jo fejl. Dette Forslag, hvor der er Tale om en Kommuneunderstøttelse, er jo et Forslag, der første Gang fremsattes her i Fjor, og som ikke naaede at blive behandlet til Ende her i Folketinget, hvorimod det andet Forslag ikke er bygget op paa Kommuneunderstøttelse, det er netop bygget op paa Forsikring, saaledes at vi mente, at Staten burde give Understøttelse, idet det vilde blive vanskeligt at etablere en lokal Forsikring. Det have vi Erfaring for paa de Steder, hvor man har gjort det i Udlandet, at en saadan kommunal og lokal Forsikring har vist sig u hensigtsmæssig, og man har forladt den igen. Altsaa, dette Forslag gav ikke Forslagsstillerne Anledning til at foretage noget særligt lige over for Kjøbenhavns Kommune, men hvad det andet Forslag angaar, der mener man, at Kjøbenhavn skal være med, og deri ere Forslagsstillerne fuldstændig enige. Vi ere blot — det sagde jo den højtærede Minister ikke noget om, det undgik han Svar paa — desværre i den Stilling, at Kjøbenhavns ordentlige Indtægter, naar den skal fyldestgøre sine almindelige, daglige ordinære Udgifter, ikke er i Stand til at slaa til. Men naar Ministeren har en saa stor Sympati for denne Sag, og der er Nødstilstand til Stede, saa vil han maaske være enig med os i, at saa maa vi se bort fra de almindelige Regler, nemlig, at de aarlige, ordinære Indtægter skulle slaa til til de aarlige, ordinære Udgifter, og saa vil han lade os benytte af de Penge, der ere skaffede ved Laan. Forhaabentlig kan det dog ikke vare alt for mange Aar, inden vi kunne faa Balance bragt til Veje ved Hjælp af en ny Skatteordning.

Til det ærede Medlem for Skjoldeløv (J. Nielsen) skal jeg ikke gøre mange Be-